

Dosar nr. 2331/95/2007

R O M Â N I A

TRIBUNALUL GORJ
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința nr. 1724

Şedință publică din 04 Mai 2007

Completul compus din:

PREȘEDINTE - judecător

C. C. - judecător

Pe rol fiind judecarea acțiuni în anulare formulată de reclamantul Răducanu Alin Constantin în contradictoriu cu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gori.

La apelul nominal făcut în ședință publică s-a prezentat avocat pentru reclamant și din partea părâtei consilier juridic C. C. - judecător.

Procedura completă.

S-a făcut referatul oral al cauzei de către grefierul de ședință, avocatul reclamantului a depus o precizare ce a fost înmânată reprezentantului părâtei și întrucât părțile nu au formulat cereri pentru administrarea de probe, cauza fiind în stare de judecată s-a acordat cuvântul pe fond.

Avocat pentru reclamant a solicitat admiterea contestației, respectiv anularea celor două decizii nr.8 din 23 ianuarie 2007 și 90525/2006 emise de părâtă, obligarea la daune morale și materiale.

Consilier juridic C. C. - judecător pentru părâtă a solicitat respingerea contestației susținându-se că posibilitatea de a suspenda suspendarea contestației este conferită de disp.art.184 alin. 1 litera a C.pr.fiscală, în spătă existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni, aşa încât până la soluționarea laturii penale organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei. De asemenea va trebui respinsă și cererea pentru anularea deciziei de impunere, atât timp cât nu s-a soluționat fondul contestației iar cererea pentru acordarea daunelor este neîntemeiată.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată la 13.02.2007 reclamantul a formulat acțiune în anulare în contradictoriu cu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, solicitând să se dispună anularea deciziei nr.8/23.01.2007, a deciziei de impunere nr.90525/2006, daune morale în quantum de lei ce urmează a fi plătite în solidar de cei care au întocmit și aprobat decizia de impunere, plata de către aceștia a sumei de lei ce constă în obligații fiscale suplimentare nedatorate.

S-a susținut de către reclamant că prin decizia nr.8 din 23.01.2007 emisă de Biroul soluționare contestații din cadrul părâtei, s-a dispus suspendarea soluționării pe fonda contestației sale, împotriva deciziei de impunere nr.90525/2006 cu privire la debitul de lei, până la soluționarea definitivă a laturii penale, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii, conform celor reținute prin prezenta decizie.

Prin decizia de impunere nr.90525/2006, părâta a stabilit unilateral și fără temei că reclamantul ar avea de achitat suma de lei impozit pe venit suplimentar calculat la o

bază de impunere suplimentară de lei, pentru perioada 5 ianuarie – 28.09.2005 și lei majorări de întârziere calculată la baza de impunere suplimentară în quantum de lei pentru perioada 05.01.2005 – 30.01.2006.

Impozitul pe venitul suplimentar, majorările de întârziere, baza de impunere, stabilite de pârâtă nu au o fundamentare temeinică conform Codului de procedură fiscală, încrât nu a fost niciodată chemat sau controlat de organul fiscal, nu cunoaște ce acte au stat la baza stabilirii sumelor de plată ce reprezintă obligațiile fiscale suplimentare, nu i s-a adus la cunoștință raportul de inspecție fiscală în baza căruia a fost emisă decizia de impunere și nu a avut posibilitatea să-și susțină punctul de vedere printr-o declarație sau notă explicativă. Toate aceste argumente conduc la concluzia că i s-a încălcă dreptul la apărare stabilindu-se în mod unilateral și abuz o obligație fiscală suplimentară, apreciată de reclamant ca netemeinică și nelegală atât în ceea ce privește baza de impunere cât și impozitul pe venit.

Temeiul de drept stabilit de organul fiscal, art.41 litera a din Legea 571/2003, nu corespunde cu starea de fapt, cu atât mai mult cu cât reclamantul a achitat în termen legal toate obligațiile fiscale către bugetul de stat în urma verificărilor și întocmirii de către organele fiscale a rapoartelor fiscale.

Reclamantul a depus în susținerea cererii decizia nr.8 din 23ianuarie 2007, decizia de impunere, iar la termenul din 4 mai 2007 s-a depus o precizare în care s-a reiterat cererea principală, aceasta nefiind o modificare a acțiunii principale.

Prin întâmpinare pârâtă a solicitat respingerea acțiunii susținând că aceasta este neîntemeiată, posibilitatea de suspendare a soluționării pe fond a contestației fiind conferită de dis part.184 C.pr.fiscală.

Luând în examinare acțiunea, raportat la înscrisurile din dosar și susținerile părților, la dispozițiile OG.92/2003, tribunalul constată următoarele:

Dispozițiile art.184alin. 1lit.a C.pr.fiscală prevăd posibilitatea suspendării contestației, prin decizie motivată când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi dată în procedura administrativă.

În speță dedusă judecății, reclamantul se află în această situație, având în vedere adresa nr.10902/18.12.2006 emisă de pârâtă și înaintată Inspectoratului de Poliție Gorj - Serviciul de Investigare a Fraudelor. Din adresa nr.8565/28.09.2006 a I.P.J.Gorj rezultă că s-au efectuat verificări privind veniturile obținute de contestator din comercializarea de autoturisme, în continuare reclamantul fiind cercetat în dosarul penal nr.12713 (3433)/2006.

În raport de starea de fapt expusă s-a impus soluția legală de suspendare a soluționării contestației pe cale administrativă procedura urmând a fi reluată la închetarea motivului cea determinat suspendarea, hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă fiind opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă (arrt.184 alin. 4 din OG.92/2003 introdus prin Ordonanța nr.35/26 iulie 2006 publicată în M.O.675/07.08.2006).

Conform Constituției României - art.56 -, una din îndatoririle fundamentale ale cetățenilor o constituie contribuția prin impozite și taxe, exercitarea acestei obligații trebuind să fie făcută cu bună credință, având în vedere și principiul că penalul ține în loc civilul.

În condițiile în care Codul de procedură fiscală ce constituie într-adevăr procedura de drept comun pentru impozite și taxe – conform art.2 din Legea 92/2003, nu dispun, ele se completează cu Codul de procedură civilă și nu cu dispozițiile din Codul comercial.

În art.18 din OG.92/2003 se stipulează că subiectul raportului juridic fiscal – contribuabilul, definiție dată de art.17 alin. 2, în speță persoana fizică, are obligația să-și îndeplinească obligațiile față de organul fiscal.

Astfel, printre obligațiile fiscale enumerate în art.20 C.pr.fiscală se enumera și aceea de a declara veniturile impozabile, impozitele și taxele datorate, precum și orice alte obligații ce revin contribuabilului în aplicarea legilor fiscale.

Cum în cauză, reclamantul este cercetat în dosarul penal nr.12713/2006, cu privire la impozitele și taxele nedeclarate și neplătite organului fiscal, se concluzionează că în mod corect părâta a aplicat disp.art.184 C.pr.fiscală, precum și Ordinul emis de ANAF nr.519/27.09.2005 de aprobare a instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din OG.92/2003, referitor la aplicarea art.183 și 184 C.pr.fiscală, la finalizarea dosarului penal, părâta urmând a fi obligată să reia procedura administrativă aşa cum impun dispozițiile art.,184 alin. 3 din OG.92/2003.

Cu această motivare, cererea în ceea ce privește anularea deciziei nr.8/2007 urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În privința celui de-al doilea capăt de cerere ce vizează anularea deciziei de impunere nr.90525/2006, se constată că aceasta este inadmisibilă, urmând a fi respinsă întrucât părâta nu a soluționat pe fond contestația adresată de reclamant și care vizează tocmai această decizie, posibilitatea reclamantului fiind de a contesta la instanță în temeiul Codului de procedură fiscală și a legii 554/2004 decizia prin care părâta se pronunță asupra fondului contestației în procedura administrativă.

Ori, aşa cum a rezultat din întreaga expunere părâta nu a emis o decizie prin care să fi analizat decizia de impunere, instanța neputând-o cenzura direct întrucât nu a fost finalizată procedura prealabilă.

Nici cererea reclamantului privind obligarea în solidar a celor vinovați de emiterea deciziei de impunere la plata sumelor de ~~lei~~ daune morale și daune materiale de 4087 lei, echivalentul obligațiilor fiscale suplimentare, nu poate fi admisă atât timp cât nu s-a stabilit dacă decizia de impunere este sau nu legală și temeinică.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge actiunea în anulare act administrativ fiscal formulată de reclamantul ~~cu domiciliul în Tg-Jiu, cartier Drăgoieni nr.185, jud. Gorj,~~ în contradictoriu cu părâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj , cu sediul în Tg-Jiu, Siretului , nr.6, jud. Gorj.

Cu recurs.

Pronunțată în ședința publică din 04 Mai 2007 la Tribunalul Gorj.

Președinte,

Red.MD/LM
Ex.4. 06 Iunie 2007

